

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a soudců Mgr. Jiřího Straky a Mgr. Kamily Drábkové v právní věci

žalobce:

██████████, narozený ██████████,
bytem ██████████,

proti

žalovanému:

MOTORS COMPANY, IČO 26055350,
sídlem Severní 811/4, 373 72 Lišov,
zastoupen advokátem Mgr. Jakubem Hláskem,
sídlem nám. Přemysla Otakara II. 123/36, České Budějovice

o zaplacení 62.574 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 27.2.2018, č.j. 33C 165/2017-120,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v odstavci I. a odstavcích III., IV. a V. výroku **potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 27.597 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (odstavec I. výroku). V odstavci II. výroku rozhodl o tom, že žaloba se zamítá pro částku 34.977 Kč. V odstavcích III. až V. výroku rozhodl o

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá

povinnosti žalobce zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 5.342 Kč a na náhradě nákladů řízení státu částku 2.442 Kč, obojí do tří dnů od právní moci rozsudku. Konečně pak rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit státu na náhradě nákladů řízení částku 1.926 Kč rovněž do tří dnů od právní moci rozsudku.

2. Vyšel ze zjištění, že žalobce dal žalovanému do jeho autoservisu v Lišově 9.11.2016 do opravy svůj automobil tov. zn. Ford Mondeo 2,0 TDI, a to za účelem zprovoznění filtru pevných částic, který do vozidla instaloval předchozí opravce [REDACTED]. Při prohlídce vozidla žalovaný zjistil, že je prasklá hlava motoru a že je též třeba opravit i rozvody a vyměnit olej. Mezi účastníky došlo k dohodě, že v tomto rozsahu opravu žalovaný pro žalobce provede. Žalobce požadoval rychlé provedení opravy s co nejnižšími náklady. Předchozí opravce [REDACTED] odstranil na automobilu vadu spočívající v úniku chladicí kapaliny z chladiče. Žalobce žalovanému za provedenou opravu zaplatil celkem 38.500 Kč. Nebylo prokázáno, že by žalovaný při předání opraveného vozidla upozornil žalobce prostřednictvím jeho otčima a bratra na další možné závady vozidla související s jeho stářím a opotřebením. Tito vypověděli, že žalovaný jim pouze sdělil, jaké opravy na vozidle provedl. Žalovaný sice svá upozornění napsal do faktury, ale ta se do dispozice žalobce dostala až poté, co došlo k závadě na jeho vozidle. Žalovaný byl informován před započítáním opravy o tom, jaké opravy na vozidle před ním prováděl předchozí opravce [REDACTED]. Znaleckým posudkem Milana Dischingera bylo prokázáno, že žalovaný provedl opravu nekvalitně, nedodržel technologický postup při opravě motoru potřebný a tím došlo k rozsáhlému poškození ostatních dílů motoru. Motor vozidla nebyl po opravě řádně vyčištěn (propláchnut) do oleje unikala chladicí kapalina, došlo k přehřátí oleje, ten neplnil svoji funkci, ucply se kanály i čerpadlo a došlo ke zkroucení hlavy a devastaci motoru. Ten pak již nadále nemělo smysl opravovat. Svědek [REDACTED] znaleckému posudku vytýkal určité vady spočívající v absenci přesného popisu a zjištění skutečností ohledně množství a úniku chladicí kapaliny z vozidla a jeho protečení do oleje, nicméně nezpochybnul závěr znalce Dischingera o zadření motoru a příčině vzniku škody na vozidle.
3. Žalovaný porušil povinnost vyplývající ze smlouvy o opravě vozidla, a to že opravu neprovedl bezvadně a žalobce neinformoval o možných, později vyskytnuvších se závadách v době dalšího užívání vozidla. Žalobce si opravené vozidlo od žalovaného převzal 16.11.2016 a po ujetí asi 160 km dne 18.11.2016 se vozidlo stalo nepojízdným. Muselo být odtaheno do autoservisu, přičemž náklady na odtah vozidla vyčísлил žalobce částkou 2.500 Kč. Náklady na opravu vozidla v autorizovaném servisu pak částkou 25.097 Kč. Znehodnocený motor byl potřeba nahradit jiným ojetým motorem, který žalobce zakoupil za částku 29.000 Kč a vyčísлил i náklady na znalecký posudek ve výši 6.977 Kč. Příčinná souvislost mezi porušením smluvní povinnosti žalovaného a vznikem škody na straně žalobce byla v řízení prokázána. Škoda vznikla žalobci jako následek nekvalitně provedené opravy, tedy jednáním žalovaného. Za tento následek žalovaný odpovídá. Mohl předvídat, že pokud neprovede opravu vozidla řádně a bezvadně, může dojít jeho užíváním k závažným poruchám a ke vzniku škody. Žalobce neprokázal úhradu částky 6.977 Kč za znalecký posudek, tuto částku zaplatila třetí osoba. Též neprokázal, že by zaplatil částku 29.000 Kč jako kupní cenu za starší motor. Neprokázal též, že by takto koupený motor byl instalován do jeho vozidla. Prokázal úhradu částky 25.097 Kč za opravu vozidla a úhradu 2.500 Kč za odtah vozidla. Pouze v této části byla žaloba shledána soudem prvního stupně jako důvodná. Ve zbytku (34.977 Kč) pak byla zamítnuta.
4. Jako nedůvodná byla shledána námitka započtení vznesená žalovaným ohledně částky 15.766 Kč, o níž žalovaný tvrdil, že se jedná o nezaplacenou část ceny za opravu vozidla. Cena za opravu byla určena odhadem v rozmezí 20.000 – 30.000 Kč. Pokud žalovaný po uzavření smlouvy o opravě vozidla zjistil, že tato cena má být podstatně překročena, měl to oznámit objednateli bez zbytečného odkladu s odůvodněním určení nové ceny (§ 1612 odst. 1 o.z.). Nebylo však prokázáno,

že by žalovaný překročení ceny za dílo žalobci oznámil, a proto nemá právo na zaplacení rozdílu v ceně. Neprokázal tak existenci pohledávky v uvedené výši.

5. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky ve vztahu ke státu rozhodl soud prvního stupně podle poměrů úspěchu obou účastníků ve sporu.
6. Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba účastníci. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto usnesením odvolacího soudu ze dne 27.11.2018, č.j. 5Co 1061/2018-154 tak, že toto odvolání bylo odmítnuto.
7. Žalovaný podal odvolání proti odstavci I. výroku a nákladovým výrokům rozsudku. V odvolání vznáší otázku, z čeho vyplývá povinnost žalovaného informovat žalobce o dalších možných závadách vozidla. Namítá, že původně bylo vozidlo přistaveno do servisu za účelem zprovoznění filtru instalovaného jiným zhotovitelem, nikoliv tedy za účelem opravy vozidla. Při této příležitosti žalovaný zjistil jinou vadu vozidla a tu po informování žalobce opravil. Vznáší též otázku, z čeho vznikla žalovanému povinnost zjistit veškeré vady na vozidle a informovat o nich žalobce. Dále v odvolání klade dotaz, proč soud přehlíží výpověď žalobce, že byl o vadě spočívající v úniku chladicí kapaliny z motoru informován již při zakoupení vozu o dva roky dříve než bylo přistaveno do servisu žalovaného. I kdyby tato informační povinnost existovala, není z rozsudku zřejmé, jak toto porušení povinností vedlo k tomu, že vozidlo přestalo jet a jak tedy vedlo ke vzniku škody na motoru vozidla a dalším souvisejícím nákladům. Příčinná souvislost mezi tvrzenou informační povinností a vznikem škody tak nebyla prokázána. Žalovaný v odvolání poukazuje na to, že soud napadeným rozsudkem rozhodl o povinnosti k náhradě škody z jiného důvodu, než který byl uveden v žalobě. Namítá též, že žalobce byl na možné vady upozorněn, avšak fakturu toto upozornění obsahující si při předání vozu odmítal převzít. Poukazuje též na nepřezkoumatelnost znaleckého posudku znalce Dischingera. Znalec nebyl o věci dostatečně informován a v posudku neuvádí, co se s motorem stalo. Pouze popisuje stav motoru, nikoliv však, jak tento stav vznikl a jak jej způsobil žalovaný. Posudek opomíjí fakt, že z vozidla vytekla kapalina a poté vozidlo zastavilo. Naproti tomu znalec ██████████ uvedl, že je sice možné, že vady vznikly způsobem popsáním znalcem Dischingerem, ale že se nejedná o jediné vysvětlení toho, proč vozidlo zastavilo. Též uvedl, že nevidí příčinnou souvislost mezi prováděnou opravou a vznikem škody. Poukazuje též na to, že znalec Dischinger neviděl stav motoru před opravou a znovu poukazuje na to, že vozidlo bylo do opravy přistaveno pro aktivaci filtru pevných částic. Znalec tak hodnotí opravu něčeho, co žalovaný neopravoval. Namítá též, že žalovaný (zřejmě míněn žalobce) své vozidlo dlouhodobě neudržoval, přestože byl na jeho vady upozorněn. Poukazuje též, že soud prvního stupně vychází z absurdní situace, kdy by měl servis u každého vozidla provést prohlídku celého vozu bez ohledu na rozsah a povahu sjednaných prací. V řízení bylo prokázáno, že mělo dojít k aktivaci filtru pevných částic a následně k výměně hlavy motoru. Nebyla prokázána existence jiného smluvního ujednání, na jehož základě by vznikla povinnost žalovaného opravit i vady, o kterých žalobce neřekl a opravit je nepožadoval a které též nesouvisely s prováděnou aktivací filtru a výměnou hlavy motoru. Navrhl změnu napadeného rozsudku tak, že žaloba bude zamítnuta.
8. Odvolací soud po zjištění, že odvolání, které zákon nevylučuje, bylo podáno v zákonné patnáctidenní lhůtě účastníkem řízení (§ 201, § 202, § 204 odst. 1 o.s.ř.), věc projednal podle § 212 o.s.ř. v rozsahu dotčeném odvoláním žalovaného a přezkoumal napadený rozsudek podle § 212a odst. 1, odst. 3 a odst. 5 o.s.ř. Dospěl k závěru o nedůvodnosti odvolání žalovaného.
9. Podle ust. § 2586 odst. 1 o.z. smlouvou o dílo se zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad o nebezpečí pro objednatel dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu.
10. Podle ust. § 2587 o.z. dílem se rozumí zhotovení určité věci, nespadá-li pod kupní smlouvu a dále údržba, oprava nebo úprava věci nebo činnost s jiným výsledkem.

11. Podle ust. § 2590 odst. 1 o.z. zhotovitel provede dílo s potřebnou péčí v ujednaném čase a obstará vše, co je k provedení díla potřeba.
12. Podle ust. § 2912 odst. 2 o.z. dá-li škůdce najevo zvláštní znalost, dovednost nebo pečlivost nebo zaváže-li se k činnosti, k níž je zvláštní znalosti, dovednosti nebo pečlivosti zapotřebí a neuplatní-li tyto zvláštní vlastnosti, má se za to, že jedná nedbale.
13. Podle ust. § 2913 odst. 1 poruší-li strana povinnosti smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit. Podle odst. 2 citovaného ustanovení povinnosti k náhradě se škůdce zproští, prokáže-li, že mu ve splnění povinnosti ze smlouvy dočasně nebo trvale zabránila mimořádná nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli. Překážka vzniklá ze škůdcových osobních poměrů nebo vzniklá až v době, kdy byl škůdce splněním smlouvené povinnosti v prodlení ani překážka, kterou byl škůdce podle smlouvy povinen překonat, ho však povinností k náhradě nezproští.
14. Podle ust. § 5 odst. 1 o.z., kdo se veřejně nebo ve styku s jinou osobou přihlásí k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání nebo stavu, dává tím najevo, že je schopen jednat se znalostí a pečlivostí, která je s jeho povoláním nebo stavem spojena. Jedná-li bez této odborné péče, jde to k jeho tíži.
15. Krajský soud vychází při svém rozhodnutí ze skutkového stavu zjištěného soudem prvního stupně tak, jak plyne z důkazů provedených právě v řízení před okresním soudem a ztotožňuje se i s právním hodnocením věci tak, jak jej okresní soud uvádí v napadeném rozsudku. S ohledem na odvolací námitky pak odvolací soud pouze dodává: Podle názoru odvolacího soudu se žalovanému žádným z provedených důkazů nepodařilo vyvrátit či zpochybnit závěry znaleckého posudku znalce Milana Dischingera, Dis., podle něhož nebyl žalovaným dodržen technologický postup potřebný při opravě motoru, když nebylo provedeno řádné vyčištění demontovaných částí motoru a propláchnutí mazacích kanálů. Tato skutečnost je tak podstatnou, značnou a důležitou příčinou zničení motoru ve vozidle žalobce a tím i vzniku škody (viz např. rozhodnutí NS sp.zn. 21 Cdo 2509/05). Je zřejmě pravdou, jak zmiňuje svědek ██████████, že příčin vedoucích k popsanému následku mohlo být více, ale pokud tato byla zjištěna, tak podle názoru odvolacího soudu stačí pro vznik odpovědnosti žalovaného za škodu způsobenou žalobci. Jinými slovy řečeno, tím, že se bezprostředně po opravě vozidla provedené žalovaným do doby ujetí vzdálenosti cca 160 km dostala chladicí kapalina do motorového oleje, znamená, že došlo ze strany žalovaného k porušení smluvní povinnosti provést opravu s potřebnou péčí. Odvolací soud k tomu pak poznamenává, že svědek ██████████ rozhodně nezpochybnil závěr znaleckého posudku znalce Dischingera o této popsané příčině poškození motoru a soud prvního stupně se v napadeném rozsudku s hodnoceními těchto důkazů řádně vypořádal, přičemž tomuto hodnocení, které odpovídá ust. § 132 o.s.ř. nelze ničeho vytknout. V této souvislosti pak odvolací soud poznamenává, že podle jeho názoru i odůvodnění napadeného rozsudku odpovídá ust. § 157 odst. 2 o.s.ř.
16. Výše citované ustanovení § 5 odst. 1 o.z. vychází z premisy, že přihlásí-li se někdo k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání nebo stavu, dává tím najevo, že je schopen jednat se znalostí a pečlivostí, která je s jeho povoláním nebo stavem spojena. Tímto pravidlem občanský zákoník pouze vyjadřuje to, co by mělo být běžné. Nechá-li si tak objednatel opravit věc u profesionála, může legitimně očekávat, že si bude zhotovitel jako profesionál při opravě věci počínat. Citované ustanovení pak vyžaduje to, aby odborník měl svému oboru odpovídající obvyklé znalosti, schopnosti a dovednosti a aby je dovedl využívat s tomu odpovídající obvyklou péčí a opatrností. Režim § 5 odst. 1 o.z. pak dopadá na příslušníky jakékoliv profese v nejširším slova smyslu, jejichž výkon předpokládá určité odborné znalosti, dovednosti či schopnosti. Přihlášení se k odbornému výkonu může být přitom veřejné nebo k němu může dojít ve styku s jinou osobou. Za veřejné přihlášení lze rozumět především reklamou, inzerováním vlastních služeb či jenom umístění

vývěsního štítu u provozovny, ale také například zápis osoby jako příslušníka povolání do veřejného rejstříku. Přihlášení se k odbornému výkonu ve styku s jinou osobou bude spočívat v tom, že někdo při ústní či písemné komunikaci s protistranou se výslovně přihlásí k nějakému povolání nebo stavu či tento závěr bude nepochybně vyplývat z jeho konkludentního jednání. Při posouzení otázky, zda z jednání určité osoby lze usuzovat na její konkludentní přihlášení se k určitému povolání nebo stavu, je nutno vyjít z měřítka průměrně rozumného člověka, tj. zda by průměrný člověk, který není odborníkem v dané oblasti při zachování obvyklé pečlivosti a opatrnosti mohl nabýt dojmu, že ten, s kým jedná, je v dané oblasti skutečně profesionál (srovnej komentář Občanský zákoník I., C. H. Beck, 1. vydání 2014, str. 69 – 71).

17. Ustanovení § 912 odst. 2 o.z. je pak výrazem diferenciací objektivizovaného měřítka a navazuje na ust. § 5 odst. 1 o.z. Vyšší nároky na kvalitu jednání se kladou v první řadě na odborníky. Do popředí vystupuje hledisko ochrany důvěry ostatních osob, které se spoléhají na to, že jednající má určitou zvláštní vlastnost (znanost, schopnost). Tuto vlastnost lze dát najevo výslovně, ale též postačuje, že jednající je příslušníkem určitého stavu nebo vykonává určité povolání, se kterým jsou zvláštní vlastnosti spojeny. Je-li tak osoba jednající za žalovaného opravářem motorových vozidel, lze vycházet z toho, že se vyzná ve svém oboru. Domněnku neznalosti vyjádřenou v tomto citovaném ustanovení může škůdce vyvrátit pouze tehdy, prokáže-li, že jednal s odbornou péčí.
18. S ohledem na uvedené je tak žaloba v té části, v níž žalobce prokázal vznik škody tak, jak tento rozsah byl vyjádřen v odstavci I. výroku důvodná, neboť důkazy v řízení provedenými, ohledně nichž odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, bylo prokázáno, že mezi účastníky došlo k dohodě o výměně hlavy motoru. Žalovaný za tuto práci dostal zapláceno (a dokonce nad částky, které od žalobce obdržel, vyúčtoval dalších 15.766 Kč). V této souvislosti není vůbec podstatné, že prvotním důvodem, pro který žalobce do provozovny žalovaného s předmětným vozidlem přijel, bylo zprovoznění filtru pevných částic. Jestliže v návaznosti na jednání účastníků o této opravě došlo k další dohodě o výměně hlavy motoru a ze strany žalobce k zaplacení částky 38.500 Kč, pak ani odvolací soud nemá důvod pochybovat o tom, že mezi účastníky byla platně uzavřena smlouva o opravě v naznačeném rozsahu. Pokud žalovaný tuto smlouvu uzavřel, byl povinen podle § 5 odst. 1 o.z. postupovat s maximální odbornou péčí. Pokud výsledek jeho činnosti vedl k tomu, že bezprostředně po opravě došlo k průniku chladicí kapaliny do oleje a tím ke zničení celého motoru, jde to k jeho tíži. Současně lze konstatovat, že tím, že bylo v řízení prokázáno, že nekvalitně provedenou opravou žalovaného došlo ke zničení celého motoru ve vozidle žalobce, došlo tak ke vzniku škody (§ 2913 o.z.) s tím, že úvahám soudu prvního stupně týkajícím se příčinné souvislosti mezi porušením smluvní povinnosti a vznikem škody nelze ničeho vytknout, stejně jako závěrům o žalobcem prokázané výši škody.
19. Žalovaný ve svém odvolání poměrně rozsáhle brojí proti tomu, že by snad rozhodnutí soudu prvního stupně zakládalo stav, kdy by coby opravář vozidla měl provést kompletní prohlídku vozidla přistaveného k opravě z jakéhokoliv důvodu a o všech zjištěných vadách objednatele informovat. Tak tomu samozřejmě není. Ani občanský zákoník a tím méně rozhodnutí soudu prvního stupně nic takového nepředpokládají. Nicméně požadavek na postup specifikovaný v § 5 odst. 1 o.z. nastoluje situaci, kdy zhotovitel je povinen upozornit objednatele na všechny vady na převzaté věci, které zjistí v souvislosti s prováděním předmětu opravy, tedy v rozsahu smlouvy mezi nimi sjednané. Je evidentní, že tato povinnost (a lhostejno, zda se týká věci movité jako v tomto případě či například věci nemovité) není naprosto bezbřehá, ale zahrnuje právě a jenom vady zjištěné v souvislosti s konkrétním rozsahem konaného díla a rozhodně nezahrnuje všeobecnou prohlídku převzaté věci bez ohledu na rozsah předmětu díla. Obavy, které žalovaný vyjadřuje v odvolání, tak z napadeného rozsudku rozhodně nevyplývají. V dané věci je pak zřejmé, že pokud žalovaný takové vady automobilu žalobce zjistil a tyto našly vyjádření v doporučeních ke způsobu dalšího přístupu žalobce k předmětnému vozidlu, měl tyto údaje žalobci prokazatelným způsobem sdělit. Tato povinnost je právě obsahem povinnosti stanovené v již zmiňovaném § 5

odst. 1 o.z. Pokud tak učinil až formou vtělení do písemného vyhotovení faktury č. 102916 s datem vystavení 16.11.2016 (avšak obsahující údaj, že faktura byla převzata dne 20.12.2016) informoval žalobce opožděně o povinnosti počínat si tak, aby žalobci škoda nevznikla, své povinnosti nedostál. Podstatou výše citovaných zákonných ustanovení rozhodně není aktivní vyhledávání závad nesouvisejících s předmětem opravy a žalovaný odpovídá za svoji činnost či naopak nečinnost toliko v rozsahu sjednaných prací.

20. S ohledem na výše uvedené byl rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu odvoláním napadeném jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrzen, a to včetně výroků o nákladech řízení, v nichž rovněž odvolací soud pochybení neshledal a ostatně žalovaný žádné pochybení soudu prvního stupně v tomto směru nenamítal. Tyto výroky tak byly odvoláním dotčeny jen jako výroky závislé na výroku v odstavci I.
21. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení má oporu v ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o.s.ř., když se odvolací soud musel zabývat poměrem obou účastníků na úspěchu či neúspěchu v odvolacím řízení. Jak již výše uvedeno, žalobce podal odvolání proti výroku v odstavci II., kterým byla žaloba pro částku 34.977 Kč zamítnuta a jelikož ani po výzvě soudu své blanketní odvolání nedoplnil, bylo výše citovaným usnesením odvolacího soudu odmítnuto. V této části předmětu řízení tak byl žalobce neúspěšný a měl by platit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 11,8 % (viz odůvodnění napadeného rozsudku ohledně poměru úspěchu obou účastníků ve věci), přičemž předmětem odvolacího řízení v uvedený okamžik byla částka 62.574 Kč. Ve zbytku odvolacího řízení, a to ohledně částky 27.597 Kč pak byl neúspěšný žalovaný, a to zcela. Tato zjištění vedou odvolací soud ke konstatování, že při celkovém porovnání úspěchu a neúspěchu obou účastníků v odvolacím řízení, byl o něco úspěšnější žalobce, který by tak měl právo na částečnou náhradu nákladů odvolacího řízení, avšak jelikož se při odvolacím jednání náhrady nákladů odvolacího řízení vzdal, bylo rozhodnuto odvolacím soudem, jak výše uvedeno, o tom, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů odvolacího řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání u Okresního soudu v Českých Budějovicích k Nejvyššímu soudu ČR v Brně ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, a to za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř.

Nebude-li podle tohoto rozsudku plněno dobrovolně, lze navrhnout jeho výkon.

České Budějovice 9. ledna 2019

JUDr. Petr Fořt, Ph.D. v.r.
předseda senátu